№185.

Tere tere üiti,
Tere pere taadike!
Kas tohvb kerle kuppa kulla,
Kui kerl urdad ukste all,
Allekad keil ahju ees,
Keerad koorad kesapõrandal;
Tuba on must ja rämka läis,
Siis kumm kütlast kultse kuna,
Kultse kuna, õhtda narre,
Siis pühin puhtaks pein pingid,
Kasinaks leen kaapa lauad.
Olin mina waene poisikene,
Nein siiski põlgas minud.
Sain aga sepa sellikss mina,
Suus mina waene sulatasin rauda,
Keele peal mina keetsin rauda,
Ambad jums kui alasi pakud,
Lõua lund kui lõõtsa lauad:
Nein siiskit põlgas minud.
Siis mina jätsin neid üle,
Nein jäi koju koliotama,

Ahju ääred indunu,
Seina ääred seenetama.
Ossis nüid omal parenud.
Wend läks teda kosjama
Üle aga soode, läbi rabade,
Läbi aga pitka piilu metsa,
Läbi aga laia launa metsa.
Siis tuli tuppa turvelgjalga,
Launa tahalampis kaue,
Ei ka näinud kute walgust,
Ei ka päeval päeva paistet.

№186.

Mis sina mutad kasikene?
Jire kübar nüüdi mihele
Nürgi noorema pojale.
Kas olid head saadikud?
Küll olid head saadikud:
Kits oli kinda käälega,
Lammas laia lauluga,
Kukk oli kuldas kammuslega,
Kana oli kardas põllega,
Wares oli waksis saabastega.